*Paul Csavdari*

# Evanghelia „prin revelație”

Aproape tot ceea ce susține Pavel despre autoritatea lui se leagă de un singur eveniment: momentul în care spune că „a primit Evanghelia nu de la om, nici prin om, ci prin descoperire dumnezeiască” (Galateni 1:11–12). Dar când a avut loc această „descoperire”? Ce conținut avea ea? Și, mai ales, cum se împacă ea cu celelalte relatări despre „convertirea” lui?

Pentru a înțelege aceste întrebări, trebuie să comparăm trei perspective:

## 1. Versiunea lui Luca (Faptele Apostolilor)– evenimentul de pe drumul Damascului

Luca oferă trei versiuniale întâlnirii lui Pavel cu Isus:

- Fapte 9: o lumină îl orbește pe drum, aude o voce, nu i se transmite nicio doctrină, ci doar o trimitere la Anania.
- Fapte 22: relatarea este făcută în fața iudeilor – accent pe „viziune”, dar din nou, fără conținut doctrinar.
- Fapte 26: în fața lui Agrippa, Pavel adaugă elemente mai teologice (chemare la întoarcerea de la întuneric la lumină), dar fără a detalia vreo „Evangelie” revelată.

Problema: În toate aceste versiuni, nu se menționează că Pavel primește atunci Evanghelia. Totul este vag. I se spune că va fi „martor”, dar nu i se explică ce anume trebuie să predice.

## 2. Versiunea lui Pavel (Galateni 1) – izolare, revelație, autonomie

Pavel spune că:

- „După ce Dumnezeu m-a ales... n-am mers să mă consult cu niciun om.”
- „Nici nu m-am suit la Ierusalim, ci m-am dus în Arabia.”
- „După trei ani m-am întors și am vizitat pe Chifa timp de 15 zile.”

Pavel accentuează că nu a învățat nimic de la ucenici, că a stat izolat și că Evanghelia sa nu este omenească, ci „primită prin descoperire”.

Problema: Nu ni se spune cânda avut această revelație. A fost în drum spre Damasc? A fost în Arabia? A fost într-o viziune ulterioară?

## 3. Epistola 2 Corinteni 12– experiența „luării în al treilea cer”

Aici, Pavel spune că, în urmă cu 14 ani, a avut o experiență mistică în care a fost dus „până în al treilea cer” și a auzit „cuvinte de nespus”. Nu știe dacă era în trup sau în duh.

Aceasta este singura experiență explicit mistică unde spune că a „auzit ceva”. Dar nu o leagă de niciun conținut doctrinar și nu afirmă că atunci a primit Evanghelia.

Contradicția esențială

Pavel pretinde că Evanghelia sa este identică cu cea a celorlalți apostoli, dar că a primit-o diferit – direct, nu prin ucenicie.

Însă:

- Nici în Faptele Apostolilor, nici în epistole nu ni se oferă un moment clar în care Pavel ar primi o revelație doctrinară completă.
- În schimb, el începe să predice imediat după „convertire”, fără să fi fost învățat de cineva și fără să fi primit conținut clar.

Ce predica, deci, Pavel în acele prime zile?
Dacă nu avea încă „Evanghelia revelată”, predica ce știa din iudaism și din ce auzise despre Isus?
Sau doar relata viziunea?

## Întrebări nerezolvate

1. Dacă Evanghelia lui Pavel era revelată într-un moment distinct, unde și când s-a petrecut acel moment?
2. Dacă totul s-a petrecut pe drumul Damascului, de ce nu există conținut doctrinar în viziunea din Fapte?
3. Dacă a fost în Arabia, de ce Luca nu menționează deloc această perioadă?
4. Dacă a fost „luat în cer” (2 Cor. 12), de ce nu face legătura explicită între această experiență și „primirea Evangheliei”?

## Concluzie

Fiecare sursă oferă o piesă a puzzle-ului, dar niciuna nu oferă o imagine clară.

- Luca îl prezintă pe Pavel ca pe un martor chemat, dar nu ca pe cineva care primește o Evanghelie separată.

- Pavel pretinde revelație, dar nu precizează când și cum.
- Nici una dintre versiuni nu arată că Isus i-ar fi revelat o Evanghelie nouă – așa cum susține Pavel în Galateni.

Această confuzie este exact solul fertil în care paradoxul paulin înflorește: autoritate divină invocată, dar fără martori, fără conținut concret, fără moment clar.

Numai o revendicare – greu de verificat, imposibil de dovedit, dar suficientă pentru a construi o religie nouă.